Lietas Nr. 19720806624
K77-1476-25/77
ECLI:LV:RPT:2025:0915.19720806624.4.S

Rīgas pilsētas tiesa

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2025.gada 15.septembrī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese Diāna Dzērviniece,

piedaloties prokurorei Annai Katkevičai un zvērinātam advokātam Fēliksam Polim,

atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu, kurā /Persona A/, personas kods /Personas kods A/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas (trīs noziedzīgi nodarījumi).

Tiesa, pārbaudot un izvērtējot visus krimināllietā esošos materiālus,

konstatēja:

/Persona A/izdarīja zādzību nelielā apmērā, un proti:

2024.gada 13.augustā ap plkst.10.40 /Persona A/, SIA /Nosaukums A/ veikalā /Nosaukums A/, /Adrese A/, mantkārīgu motīvu vadīts, nolēma izdarīt zādzību. Īstenojot savu noziedzīgo nodomu /Persona A/ no veikala tirdzniecības zāles plaukta paņēma vienu 0,275 l tilpuma alkoholiskā dzēriena "LB Džins" pudeli 2,09 EUR vērtībā, paslēpa preci aiz sava apģērba, pēc kā, neuzrādot preci un nesamaksājot par to kasē, izgāja no veikala tirdzniecības zāles.

Tādā veidā /Persona A/ nozaga SIA /Nosaukums A/ preci 2,09 EUR vērtībā.

Ar savām darbībām /Persona A/ izdarīja Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Turklāt /Persona A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā, un proti:

2024.gada 13.augustā ap plkst.16.00 /Persona A/, SIA /Nosaukums A/ veikalā /Nosaukums A/, /Adrese A/, mantkārīgu motīvu vadīts, nolēma izdarīt zādzību. Īstenojot savu noziedzīgo nodomu /Persona A/ no veikala tirdzniecības zāles plaukta paņēma vienu 0,275 l tilpuma alkoholiskā dzēriena "LB Džins" pudeli 2,09 EUR vērtībā un vienu 400 g zupas Soļanka iepakojumu 2,49 EUR vērtībā, paslēpa minētās preces aiz sava apģērba un līdzi paņemtajā maisā, pēc kā, neuzrādot paslēptās preces un nesamaksājot par tām kasē, izgāja no veikala tirdzniecības zāles.

Tādā veidā /Persona A/ nozaga SIA /Nosaukums A/ preci 4,58 EUR vērtībā.

Ar savām darbībām /Persona A/ izdarīja Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Turklāt /Persona A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā, un proti:

2024.gada 13.augustā ap plkst.17.20 /Persona A/, SIA /Nosaukums A/ veikalā /Nosaukums A/, /Adrese A/, mantkārīgu motīvu vadīts, nolēma izdarīt zādzību. Īstenojot savu noziedzīgo nodomu /Persona A/ no veikala tirdzniecības zāles plaukta paņēma vienu 0,275 l tilpuma alkoholiskā dzēriena "LB Džins" pudeli 2,09 EUR vērtībā, vienu kruasānu 0,44 EUR vērtībā un vienu 300 g makaronu salātu iepakojumu 1,89 EUR vērtībā, paslēpa minētās preces aiz sava apģērba un līdzi paņemtajā maisā, pēc kā, neuzrādot paslēptās preces un nesamaksājot par tām kasē, izgāja no veikala tirdzniecības zāles.

Tādā veidā /Persona A/ nozaga SIA /Nosaukums A/ preci 4,42 EUR vērtībā.

Ar savām darbībām /Persona A/ izdarīja Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesas sēdē apsūdzētais /Persona A/ saprata viņam celtās apsūdzības būtību un savu vainu viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā (izdarīts 2024.gada 13.augustā ap plkst.10.40), Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā (izdarīts 2024.gada 13.augustā ap plkst.16.00) un Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā (izdarīts 2024.gada 13.augustā ap plkst.17.20), atzina pilnībā.

Apsūdzētais /Persona A/ piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, lūdza tiesu pierādījumu pārbaudi neizdarīt, paskaidrojot, ka viņam ir zināma pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas. Apsūdzētā /Persona A/ lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu ir atbalstījis viņa aizstāvis, pret to savus iebildumus nav izteikusi prokurore.

Krimināllieta tika iztiesāta bez pierādījumu pārbaudes tiesas izmeklēšanā, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta nosacījumiem.

Apsūdzētā /Persona A/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu juridisko kvalifikāciju pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas (izdarīts 2024.gada 13.augustā ap plkst.10.40), pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas (izdarīts 2024.gada 13.augustā ap plkst.16.00), un pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas (izdarīts 2024.gada 13.augustā ap plkst.17.20), tiesa atzīst par pareizu.

Apsūdzētā /Persona A/ vaina trīs patstāvīgu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā (izdarīts 2024.gada 13.augustā ap plkst.10.40), Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā (izdarīts 2024.gada 13.augustā ap plkst.16.00), un Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā (izdarīts 2024.gada 13.augustā ap plkst.17.20), ir pilnībā pierādīta ar visiem krimināllietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā, pierādījumu analīze nav nepieciešama, un par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem apsūdzētais /Persona A/ ir sodāms.

Nosakot soda veidu un mēru, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35.panta nosacījumus un saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, viņa atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu, apsūdzētā /Persona A/ izdarītie noziedzīgie nodarījumi, kas paredzēti Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, ir klasificējami kā mazāk smagi noziegumi.

Pārbaudot apsūdzētā /Persona A/ personu raksturojošos datus noskaidrots, ka viņš uz noziedzīgu nodarījuma izdarīšanas brīdi bija sodīts, pēdējo reizi ar Rīgas pilsētas tiesas 2024.gada 12.marta lēmumu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu daļēji saskaitot piespriestos sodus pēc Rīgas pilsētas tiesas 2024.gada 30.janvāra sprieduma krimināllietā Nr.19710378823, Rīgas pilsētas tiesas 2024.gada 5.janvāra sprieduma krimināllietā Nr.19730520823 un Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 22.decemvra sprieduma krimināllietā Nr.19730562623, noteikts galīgais sods – brīvības atņemšana uz 4 (četriem) mēnešiem, sods izciests 2024.gada 1.aprīlī, sodāmība nav dzēsts (lietas 29.–31.lapa, 64.-74.lapa, 75.-77.lapa, 104.- 114.lapa), no Sodu reģistra un Tiesu informācijas sistēmas datiem redzams, ka attiecībā pret /Persona A/ vēl ir uzsākti vairāki kriminālprocesi, pieci no kuriem ir nodoti tiesai, trīs kriminālprocesi ir iztiesāti un lietās taisīti notiesājoši spriedumi, divi kriminālprocesi vēl atrodas iztiesāšanā, kā arī ir taisīts lēmums par sabiedriskā darba aizstāšanu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu (lietas 141.lapa, 142.lapa), ar vidējo izglītību, pēc apsūdzētā vārdiem - pirms apcietinājuma strādājis neoficiāli, viņam nav piešķirts trūcīgas vai

maznodrošinātas personas statuss ,šķīries, apgādājamo nav, pirms apcietinājuma dzīvojis /Adrese C/, deklarētā dzīves vietas adrese /Adrese B/ (lietas 34.lapa, 100.lapa), pēc apsūdzētā vārdiem – viņam ir hroniskas saslimšanas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā /Persona A/ atbildību mīkstinošu apstākli, attiecībā uz katru no viņam inkriminētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, tiesa atzīst to, ka viņš ir pilnībā atzinis savu vainu un izdarīto nožēlo.

Tiesa neatstāj bez ievērības faktu, ka /Persona A/, piekrītot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, paātrināja krimināltiesisku attiecību noregulēšanu un atviegloja tiesas procesu, proti, izmantoja savas Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 1.punktā minētās tiesības uz sadarbību un izvēlējās vienkāršāku procesa veidu, taču tas nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet pastiprina vainas atzīšanu un nožēlošanu (*skat. Senāta Krimināllietu departamenta 2008.gada 21.aprīļa lēmumu lietā Nr.SKK-232/2008*), un tiek ņemts vērā pie soda noteikšanas, kā personību raksturojošs faktors.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu, par apsūdzētā /Persona A/ atbildību pastiprinošu apstākli, attiecībā uz katru no viņam inkriminētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Saprotot noziedzīgu nodarījumu kā netaisnīgumu, ko radījusi pārkāpēja darbība vai bezdarbība, ikvienā konkrētā gadījumā ir svarīgi izvēlēties un piemērot pārkāpējam tādu sodu, kas ir samērīgs un maksimāli atbilst sabiedrības un arī pārkāpēja interesēm (*skat. A.Judins. Kriminālsods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista vārds Nr.11 (762), 2013.gada 19.marts, 7.lpp*).

Krimināllikuma 46.panta ceturtā daļa nosaka, ka brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu vai mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Nosakot sodu apsūdzētajam /Persona A/, tiesa ņem vērā, ka soda mērķis ir sasniedzams ar saprātīgiem un demokrātiskiem līdzekļiem, izvērtējot apsūdzētā vainu un attieksmi pret nodarījumu, sociālo stāvokli, sabiedrisko bīstamību un to, vai obligāta un kategoriska brīvības atņemšanas soda piemērošana ir galējais un nepieciešamais līdzeklis šī mērķa sasniegšanai.

Ņemot vērā augstāk norādīto, izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, to, ka apsūdzētais /Persona A/ ir izdarījis trīs patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, kas apdraud personu mantiskās intereses, radīto kaitējumu, apsūdzētā atbildību mīkstinošos un pastiprinošus apstākļus, apsūdzētā personu raksturojošos datus, tiesa uzskata, ka soda mērķa sasniegšanai, kas ir ne tikai vainīgo personu sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, bet arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, kā arī lai aizsargātu sabiedrības drošību un šajā lietā panāktu krimināltiesisko taisnīgumu, /Persona A/ ir sodāms ar reālu brīvības atņemšanu, ko paredz arī viņam inkriminēto pantu sankcijas.

Tiesa uzskata, ka nav pamata piemērot Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcijā paredzētos alternatīvos sodus (probācijas uzraudzība, sabiedriskais darbs un naudas sods), jo brīvības atņemšanai alternatīvie soda veidi nesasniegtu soda mērķi un neaizsargātu sabiedrības drošību no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Tiesa apsūdzēto /Persona A/ novērtē kā personu, kuram ir grūtības likumpaklausības principu ievērošanā, jo /Persona A/, būdams agrāk sodīts, nepieciešamos secinājumus nav izdarījis, nav resocializējies, un turpina izdarīt jaunus noziedzīgus nodarījumus, kas liecina par viņa tiesisko nihilismu.

Tāpat tiesa neatstāj bez ievērības faktu, ka /Persona A/ jau ir bijis piemērots alternatīvais sods – sabiedriskais darbs, kuru /Persona A/ nepildīja un kas tika aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu.

Tiesa atzīst, ka brīvības atņemšanas soda noteikšana ir samērīga un atbilst soda mērķim un pievienojas juridiskajā literatūrā paustajam viedoklim, ”...ja sods par izdarīto noziedzīgo nodarījumu nav samērīgs un adekvāts izdarītajam, tas gan vainīgajam, gan citām personām var radīt pārliecību, ka valsts reakcija uz likuma pārkāpšanu ir saudzējoša un sekas, kas iestājas par to, ir nesalīdzināmas“ (*skat. V.Liholaja “Par sodu taisnīgumu un samērīgumu”, Jurista vārds, 11.februāris 2014./Nr.6(808*)).

Nosakot apsūdzētajam /Persona A/ sodu reālas brīvības atņemšanas veidā, tiesa ņem vērā, ka Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcija paredz brīvības atņemšanas sodu uz laiku līdz vienam gadam vai īslaicīgu brīvības atņemšanu (saskaņā ar Krimināllikuma 38.panta otro prim daļu - uz laiku līdz trim mēnešiem).

Tiesa ņem vērā, ka soda mērķis nav pakļaut personu ilgstošam brīvības atņemšanas sodam un izstumt viņu no sabiedrības, kā arī sods nav valsts atriebība par nodarīto, izvērtē apsūdzētā /Persona A/ attieksmi pret izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, to, ka viņš ir sapratis savas rīcības sekas un nožēlojis izdarīto, un uzskata, ka nav nepieciešama apsūdzētā ilgstoša izolācija no sabiedrības un sods par katru no izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, /Persona A/ nosakāms brīvības atņemšanas veidā uz samērīgu laiku, tas ir, īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā.

Turklāt nevis soda bardzība, bet gan tā neizbēgamība nodrošina gan soda efektivitāti, gan tā audzinošo raksturu, tomēr tiesas ieskatā, apsūdzētajam /Persona A/ konstatētā atbildību pastiprinošā apstākļa – noziedzīga nodarījuma recidīvs – esamība ir pamats bargāka soda mēra piemērošanai Krimināllikuma panta sankcijas ietvaros un liedz tiesai tiesības piespriest minimālo sodu, jo pēc Krimināllikuma jēgas atbildību pastiprinošu apstākļu esamība jau pati par sevi liedz iespēju tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu (*skat. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2006.gada 8.februāra lēmumā lietā Nr.SKK01-74/06*).

Tāpat tiesa neatstāj bez ievērības faktu, ka kriminālprocesā nav ziņu par to, ka apsūdzētais /Persona A/ veselības stāvokļa dēļ nevarētu atrasties apcietinājumā un izciest viņam piespriesto brīvības atņemšanas sodu, savukārt saskaņā ar Ministru kabineta 2015.gada 02.jūnija noteikumiem Nr.276 "Apcietināto un notiesāto personu veselības aprūpes īstenošanas kārtība", apcietinājumā esoša persona var saņemt nepieciešamos veselības aprūpes pakalpojumus, ja tai ir konstatēti veselības traucējumi, tostarp primāro, sekundāro un neatliekamo medicīnisko palīdzību.

Atbilstoši Krimināllikuma Pārejas noteikumu 34.punktam, šā likuma regulējums par soda noteikšanu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem un pēc vairākiem spriedumiem, kas bija spēkā līdz 2024.gada 31.decembrim, ir piemērojams attiecībā uz personām, kuras noziedzīgos nodarījumus izdarījušas līdz 2024.gada 31.decembrim.

Galīgais sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības apsūdzētajam /Persona A/ ir nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmās un otrās daļas (*likuma redakcijā līdz 2024.gada 31.decembr*im) nosacījumiem.

Nosakot apsūdzētajam /Persona A/ sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, tiesa ņem vērā 2008.gada 01.jūlija Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces lēmumā "Sodu piemērošanas politika" norādīto, ka nosakot sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, vispārējos gadījumos piemērojama piespriesto sodu daļēja saskaitīšana. Savukārt galīgā soda noteikšana, ietverot vieglāko sodu smagākajā, kā arī pilnīgi saskaitot piespriestos sodus, var tikt piemērota īpašos gadījumos.

Ievērojot to, ka apsūdzētais /Persona A/ ir izdarījis trīs patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus (mazāk smagus noziegumus), ir iepriekš sodīts, tātad veiktie noziedzīgie nodarījumi nav nejaušība, tiesa uzskata, ka, nosakot sodu /Persona A/ pēc noziedzīgu nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu (*likuma redakcijā līdz 2024.gada 31.decembrim*), soda mērķa sasniegšanai efektīvākais līdzeklis būs piemērot daļēji sodu saskaitīšanas principu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu, soda termiņā /Persona A/ ieskaitāms šī kriminālprocesa ietvaros aizturēšanā pavadītais laiks no 2024.gada 13.augusta plkst.19.10 līdz 2024.gada 14.augusta plkst.10.00, kas atbilst 1 (vienai) brīvības atņemšanas dienai.

Apsūdzētajam /Persona A/ piemērotais drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā – atstājams negrozīts līdz tiesas spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Krimināllietā, pirmstiesas procesā, tika pieteikts cietušās SIA /Nosaukums A/ pieteikums par radītā mantiskā zaudējuma, kopējā apmērā 7,11 EUR kompensāciju.

Cietušās SIA /Nosaukums A/ pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradies, bet saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 351.panta 4^1.daļu, kompensācijas pieteikumu izskata neatkarīgi no cietušā klātbūtnes.

Apsūdzētais /Persona A/ tiesas sēdē atzina cietušās SIA /Nosaukums A/ pieteikumu par radītā mantiskā zaudējuma kompensāciju, piekrita cietušās noteiktā mantiskā zaudējuma apmēram.

Krimināprocesa likuma 22.pantā deklarēts pamatprincips – personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālas iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Krimināprocesa likuma 350.panta pirmā daļa nosaka, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu, savukārt minētā panta otrā daļa noteic, ka kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Tiesa uzskata, ka cietušās SIA /Nosaukums A/ par mantisko zaudējumu pieprasītās kompensācijas apmērs ir pamatots, mantiski zaudējumi cietušajai SIA /Nosaukums A/ ir nodarīti apsūdzētā /Persona A/ noziedzīgu darbību rezultātā un nav atlīdzināti, līdz ar ko cietušās SIA /Nosaukums A/ pieteikums par radītā mantiskā zaudējuma 7,11 EUR apmērā kompensāciju ir apmierināms.

Kompensācijas samaksāšanas pienākums cietušajai, saskaņā ar Krimināprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punktu, uzliekams apsūdzētajam /Persona A/.

Saskaņā ar Krimināprocesa likuma 350.panta trešo daļu, ja cietušais uzskata, ka ar kompensāciju nav atlīdzināts viss radītais kaitējums, viņam ir tiesības prasīt tā atlīdzināšanu Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

Tiesa konstatē lietā procesuālo izdevumu esamību. Apsūdzētā /Persona A/, kurš norādījis, ka viņam tiesā nepieciešams valsts nodrošināts aizstāvis (lietas 55.lapa, 148.lapa), aizstāvības nodrošināšanai, pēc norīkojuma tika pieaicināts zvērināts advokāts Fēlikss Polis, kuram par veikto darbu valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības /Persona A/ no valsts budžeta izmaksāti kopumā 160,00 EUR, ko veido izdevumi par /Persona A/ aizstāvības nodrošināšanu tiesā, aizstāvja iepazīšanos ar krimināllietas materiāliem, sniegtajām juridiskajām konsultācijām. Advokātam par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu personai, kura nav noslēgusi vienošanos par aizstāvību, samaksas apmēru un ar valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu saistītos atlīdzināmos izdevumus, to apmēru un izmaksas kārtību nosaka Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumi Nr.1493 “Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību” un Ministru kabineta 2018.gada 27.marta noteikumi Nr.183 “Grozījumi Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumos” Nr.1493 “Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību”.

Tiesa uzskata, ka minēto procesuālo izdevumu atlīdzināšanas pienākums uzliekams apsūdzētajam /Persona A/ saskaņā ar Krimināprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punkta un 368.panta pirmās daļas nosacījumiem. Konkrētajā krimināprocesā nav konstatēti Krimināprocesa likuma 85.pantā paredzētie nosacījumi, kuriem iestājoties, /Persona A/ ir tiesības uz atbrīvošanu no samaksas par aizstāvju palīdzību.

Spriedumam stājoties likumīgā spēkā dokumentus: 1 (vienu) DVD-R disku ar videoierakstiem, kas glabājas pie krimināllietas, pamatojoties uz Krimināprocesa likuma 135.panta otro daļu un 374.panta pirmo daļu, - turpināt glabāt pie krimināllietas materiāliem.

Saskaņā ar Krimināprocesa likuma 499., 511., 512., 520.pantu, 523.panta pirmo prim daļu, 524., 527., 528., 529. un 530.pantu, tiesa

nosprieda:

/Persona A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā (izdarīts 2024.gada 13.augustā ap plkst.10.40), un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem.

/Persona A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā (izdarīts 2024.gada 13.augustā ap plkst.16.00), un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem.

/Persona A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā (izdarīts 2024.gada 13.augustā ap plkst.17.20), un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu (*likuma redakcijā līdz 2024.gada 31.decembrim*), daļēji saskaitot piespriestos sodus, galīgo sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības /Persona A/ noteikt – brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu soda laikā /Persona A/ ieskaitīt šajā kriminālprocesā aizturēšanā pavadīto laiku: no 2024.gada 13.augusta plkst.19.10 līdz 2024.gada 14.augusta plkst.10.00, skaitot to kā 1 (vienu) brīvības atņemšanas dienu.

Izciešamais brīvības atņemšanas sods – 3 (trīs) mēneši 29 (divdesmit deviņas) dienas.

/Persona A/ piemēroto drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzībā –atstāt negrozītu un atcelt pēc sprieduma stāšanās spēkā.

Piedzīt no /Persona A/ par labu SIA /Nosaukums A/ mantisko zaudējumu 7,11 EUR (septiņi*euro*, 11 centi) apmērā.

Noteikt /Persona A/ termiņu kaitējuma kompensācijas labprātīgai atlīdzināšanai – 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, maksājuma veikšanas faktu apliecinošu dokumentu iesniedzot Rīgas pilsētas tiesā.

Piedzīt no /Persona A/ procesuālos izdevumus valsts labā 160,00 EUR (viens simts sešdesmit*euro*, 00 centi) par zvērināta advokāta Fēliksa Poļa sniegto juridisko palīdzību.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.pantu apsūdzētajam /Persona A/ procesuālie izdevumi 160,00 EUR (viens simts sešdesmit*euro*, 00 centi) apmērā par aizstāvja Fēliksa Poļa sniegto juridisko palīdzību pirmās instances tiesā labprātīgi jāsamaksā 30 (trīsdesmit) dienu laikā pēc tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas tiesas norādītajā Valsts kases kontā – saņēmējs: NMR90001672316, saņēmēja iestāde: Tiesu administrācija, BIC kods TRELLV22, kontā Nr.LV05TREL819045814800B, maksājuma mērķis: par aizstāvja darba samaksu kriminālprocesā Nr.19720806624 (K77-1476-25/77), samaksas dokumentā norādot personu identificējošu informāciju – vārdu, uzvārdu, un nosakot 30 (trīsdesmit) dienu termiņu tā labprātīgai izpildei pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Procesuālo izdevumu nomaksu apliecinoši dokumenti nekavējoties iesniedzami Rīgas pilsētas tiesā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 634.^{1}panta trīspadsmito daļu tiesa izpildrakstu par procesuālo izdevumu piedziņu nosūtīs izpildei pēc tam, kad beigsies sprieduma labprātīgas izpildes termiņš.

Spriedumam stājoties likumīgā spēkā dokumentus: 1 (vienu) DVD-R disku ar videoierakstiem, kas glabājas pie krimināllietas, - uzglabāt kopā ar lietu.

Spriedumu daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju, rīcību ar mantu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 (desmit) darbdienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas tiesā.

Pilns spriedums sagatavots un pieejams 2025.gada 9.decembrī.

Tiesnese D.Dzērviniece

Šis dokuments ir elektroniski parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu.